

مذاکرات مجلس

صورت مشروح مجلس روز یکشنبه ۲۱ اردی بهشت ماه ۱۳۲۰

فهرست مطالب :

- ۱ - تصویب صورت مجلس
- ۲ - تقدیم لایحه اصلاح قانون توسعه معابر لاطرف آقای وزیر کشور
- ۳ - شور اول لایحه بیهوشی و واگیری تا ماده پنجم
- ۴ - تصویب مرخصی آقایان دکتر ملک زاده و قافه الاسلامی
- ۵ - موقع و دستور جلسه بعد - ختم جلسه

مجلس یکساعت پیش از ظهر برباست آقای اسفندیاری فشکیل گردید

صورت مجلس روزیکشنبه ۱۴ اردیبهشت ماه را آقای (طوسی) منشی خواندند

[۱ - تصویب صورت مجلس]

رئیس - در صورت مجلس نظری هست (گفته شد: خیر)

صورت مجلس تصویب شد.

[۲ - تقدیم لایحه اصلاح قانون توسعه معابر از طرف آقای وزیر کشور]

رئیس - آقای وزیر کشور

وزیر کشور (آقای سهیلی) - چون قانون توسعه

معابر مصوبه آبان ۱۳۱۲ محتاج باصلاحاتی بود و لازم بود مواد آن برطبق احتیاجات امروزه تدوین شود لهذا طرح جدیدی که تهیه شده تقدیم و نقادای تصویب آن میشود.

رئیس - به کمیسیون رجوع میشود.

[۳ - شور اول لایحه بیهوشی و واگیری تا ماده پنجم]

رئیس - شور اول لایحه بیهوشی و واگیری گزارش کمیسیون خوانده میشود:

گزارش از کمیسیونهای قوانین دادگستری و کشور به مجلس شورای ملی

کمیسیون قوانین دادگستری با مشارکت کمیسیون پارلمانی کشور و با حضور آقایان وزیر دادگستری و وزیر کشور لایحه شماره ۵۷۳۴۹ دولت را راجع به بیمارهای

(مطبوع قانون ۸ آذرماه ۱۳۲۰)

عین مذاکرات مشروح نمود و چهارمین جلسه از دوره دوازدهم قانون گذاری

اداره تدوینوسی و تحریر صورت مجلس

اسامی غائبین جلسه گذشته که ضمن صورت مجلس خوانده شده :

غائبین با اجازه - آقایان: شجاع - خواجه نوری - اسفندی - فاطمی - دادور - دکتر متک - نواب زردی - اورنگ - مسئول عشاء الله پالیزی - مؤید تاشی .

غائبین بی اجازه - آقایان: دکتر ملک زاده - شیرازی - تهران چی - سلطانی - کربان - تولیت .
دیرآمدگان بی اجازه - آقایان: نقابت - موف .

آمیزی و را کبری و کثیر کسانی که مبتلا باین بیماریها بوده و از معالجه خود داری بمنباید مطرح و تحت شور قرار داده پس از چندین جلسه مشاوره و توضیحی که آقایان وزیران بیان نمودند بالتبقیه مواد زیر برای شور اول تصویب و اینک گزارش آن را تقدیم مجلس شورای ملی مینمایم.

رئیس - مذاکره در کباب است؛ آقای انوار.

انوار - اهمیت این لایحه از نقطه نظر بهداشتی و حفظ الصحة کماکان نمیتواند هیچ جای شک و شبهه باشد و باید از آقای وزیر - کنکور - تسکینگری کرد که یک چنین قدم اساسی برداشته اند و راجع باین قسم امراض که در لایحه بحث میشود یک قدم اساسی برداشته اند و خیلی حقیقه عمل خوشبختی است مسئله بهداشتی که همان حفظ الصحة باشد چیزی است که در تمام السنه از او نصیب شده است که گفته اند علم الایمان و علم الادیان و در این قسمت بقدری نوشته شده است که جدی ندارد مثالهای زیادی در این قسمت هست چنانکه گفته اند غفلت سالم در بدن سالم است و توجیه به حفظ الصحة فوق العاده مورد توجه است و در این قسمت بحث کرده اند که دفع شر مقدم تر است یا جلب نفع حکما یک بحث هالی در این قسمت کرده اند که دفع شر طبیعی موجودات حیث است در مرتبه اولی که حیث بر آه افشانده میشود توجهشان بدفع شر است جلب نفع بعد از دفع شر است پس دفع شر کردن که عبارت از حفظ الصحة باشد طبیعی است از این جهت دولت که این قدم را برداشته است بسیار قدم بیکولی است. در این جا بنده خیلی در این لایحه مطالعه کردم که کمیسیون دادگستری را که متداخله داده اند برای چیست بعد از مطالعه آنچه فهمیدم مجازاتهای است که در این لایحه برای تخلف از مقررات آن معین شده ولی هر چه مجازات معین شده بمنزله خلاف است باین معنی که هر چالی که تکلیف متوجه کرده است یا وظیفه معین کرده است برای مرتکب یا هر کسی تخلف کرد خلاف قائل شده اند و از

مواذین این است که اگر قلم در حفظ معسر مواظبت نکرد و معسر گرفتار شد معسر و اکبری یا آبله یا سرش دیگر این را بدویشود خلاف دانست این است که بنده عرایض خود را عرض کردم که آقایان دردت موارد را در نظر بگیرند و حفظ الصحة عمومی را هم در نظر بگیرند و این دشمنهای موفی که سالهای سال در ایران هست و دولت میخواهد این را برادر اقدام کافی کنند اطمینان ما بمنزله همان اثرها هستند برای رفع امراض و همانطور که انصراف نظامی اگر خدای بخواند یک تخلفی بکنند حکومت نظامی دارند بنده خواستم این را عرض کنم که اطمینان ما بمنزله همان وظیفه داران و ولو این که این جا غالب آقایان دکتر ها هستند و ممکن است بنده مورد بی رحمتی آقایان واقع شوم ولی نظر بنده به آن بدبختی است که سالهای سال که مبتلا شده ایم بآن و بایستی بهمت دولت و مساعدت آقایان دکترها از این امراض خلاص بشویم که بالتبقیه این کشور از این امراض خانمان سوز نجات پیدا کند پس تخلفات از این قانون را ما بایستی تخلف خلافی بدانیم قوانین را در این قسمت بایستی خیلی سخت و محکم کرد که انشاء الله این قانون ایران را گلستان کند و افراد ایراف یک افراد سالی شوند که ملکات را آباد کنند و باید تمام افراد دست بپست هم بدهند در برداشتن مرض و دفع این دشمن داخلی و این که تمام تخلفات را برای هر طبقه این جا خلاف قرار داده اند بنظر بنده کافی نیست و در باره موارد باید مجازات چنانچه برای آن قرار داد و علاوه بر این اقدام اطمینان تنها کافی نیست و باید تمام مأمورین شهربانی و انتظامات و شهرداری و تمام اینها دست بپست هم بدهند که بلکه بتوانیم این امراض را از بین ببریم نه این که این تکلیف منحصر به اطمینان تمام افراد بایستی جمع شوند این است که یکی از آقایان هم در کمیسیون مذاکره فرمودند که این قانون را یک قانون خیلی میماند و اقدامات این قانون عملی بکنند برای انتشار آن در تمام دهات

و لو کتب و وسیله کتخدایان تعقیب این مسئله را بکنند که یک قدم صحیح برای این کار برداشته شود که یک خدمت خوبی بفراراد مملکت بشود.

رئیس - آقای دکتر طاهری.

دکتر طاهری - باین قانون که البته تمام آقایان موافقت بنده هم بهم خود کاملاً موافقم و یکی از چهرین قوانینی است که بمجلس آمده برای اصلاح سلولوز اندیدی است که موقیقت هر جامعه مربوط به تندرستی و صحت مزاج است و از کمالات بزرگ آن است که دوامت معمول است یکی صحت اندیدی یکی هم تندرستی که هر دو از بزرگترین نعمت ها است که تا واجد هستیم و دارا هستیم قدرش کمتر معلوم است بحمد الله نعمت امنیته دارا هستیم و صحت و تندرستی را هم میتوانیم دارا شویم یا مبارزه کنیم باین امراض سلولوز و وسیله آوردن این لایحه مفید میشود که واقعاً لایحه حیاتی و سالم است. این امراض خانمانسوز که از عاقل یکگاه بایران سرایت کرده است از سالهای خیلی پیش و کم کم توسعه یافته و سرایت وواگیرش و عواضش طوری نیست که منحصر باشد بآن شخصی که مبتلا است بلکه به اولاد و عاقلش سرایت میکند و از زندگانی صحیح باز میدارد این لایحه که برای جلوگیری از این امراض بایستی آوردند امیدواریم که موفق باجاری آن بشوند و بکنند امیدبخشی را میدهد که امیدواری است در آینه سل ایران از خطر این امراض و خطر ذره شدن عموغ و باند اولادهای صحیح و سالم بوجود بیاید که برای خدمت بکنند و بهین مزایای داشته باشند و بنده منظورم این است که اهمیت این لایحه را از نقطه نظر بهداشت کشور و صحت و تندرستی افراد کشور توضیح بدهم در صورتیکه موضوع بقدری واضح است که لازم توضیح نیست. اما موضوعی را که آقایان ازار فرمودند در جای خودی باید مذاکره بشود یکی راجع به مجازات است که بعقیده بنده متعاقب باجرم تعیین شده است و این جامه برای تخلفات بزرگ حتی نایکسال جرم هم پیش بینی شده است و بطور کلی برای متخلفین به تناسب خود چه از ناحیه کسی که نباید معالجه خود را بکنند و چه آن کسی که وظیفه

جود را انجام نداده یا آنکه کسی که تکلیف خود را انجام نداد است مجازاتهای معین شده است و بنظر بنده لایحه بسیار خوب تهیه شده است و با آن منظورهای که شد و آقایان هم تفریف داشتند که نمیتوان دیگر اشکالی داشته باشد این است که عرض خود را تمام میکنم و از آقای وزیر محترم کشور هم اظهار امتنان میگویم که این لایحه را آوردند و امیدوارم موافق با جرایش بشوند که وسیله سلامتی و تندرستی نسل آینه است (صحیح است)

رئیس - آقای مندل .

معدل - خوبی این قانون بر هیچکس منکوم و پوشیده نیست خاصه آنهایی که در مجلس هستند و آنهایی که سواد فارسی دارند بوسیله روزنامه ها و جراید آگاه میشوند از این قانون . نکته که در این قسمت هست و شده میخوانم عرض کنم این است که البته فکر غلبه مایل شخصی علی را و پیداست که در مرض به تنه خود در زحمت است بلکه موجب تشکی کفر اجتماع میشود و باز میدارد اجتماع را از اینکه جوار پرورد فکر صحیح بکند و کار بکند باین جهت باید تشکر کرد از دولت که این لایحه را آورده اند و بگویم هم اجرا و عمل میشود ، بنده نکاتی را یاد داشت کرده ام که عرض آقای وزیر کشور برسانم که در این شور یا در شور دیگر مورد نظر قرار دهند و هر کدام مورد دارد در قانون اضافه گردد . بنده خیال میکنم کمتر مرض هست که بیکر معالجه خودی باشد حالا خواه دارم یا خواه نخواهد باشد خواه مرض سخت باشد خواه باشد البته بیکر هست حال چه میشود که يك کسی توفیق به معالجه پیدا نمیکند ببقیده بنده قسمت عمده این برای این است که قطعاً با وسایل معالجه برایش میسر نیست یا در دسترس نیست البته میشود انتظار داشت که دولت دقیقه در تمام کشور فوراً این وسایل را در دسترس بگذارد بلکه میبایست این قسمت جزء بر نامه بهداری و شهر داری قرار بگیرد که نوسمه بهدند به تفکیلات و سازمانهای این گونه بنگاه های متحد عمومی تا اسباب و وسائل مراجعه عموم فراهم گردد . اما با عد

نکته دیگر این است که در ضمن این امران را بگردار اسمی از امران جلدی برده شده است چون بنده طبیب نیستم البته نمیدانم آیا با امران جلدی این اجبتی را که به سایر امرانی که نامش در بیان لایحه ذکر شده است میدهند یا نمیدهند و با اینکه ضمن اسم امران دیگر ذکر شده و بنده توجه ندانم ؟ ۱ و بهر حال اینقدر اطلاع دارم که اگر کسی مبتلی بمرض جرب یا اکزما بشود این امران هم کمتر از آن امرانی که نامشان در ماده ۱۸ ذکر شده است نیست این را هم در نظر داشته باشند و يك با سخی بمن بهدند .

سؤ این است که ما ضمن این که يك بیمار را مسئول میکنیم يك بنگاه معالجه را مسئول می کنیم ، يك طبیب معالجه را مسئول میکنیم بهترین است که مدیر آن بنگاهی هم که افرادی در آنجا کار می کنند برای او هم يك مسئولیتی قائل بشویم مثلاً مدیر معالجه برای اینکه يك پیشخدمتی خوش خدمت است او هم مسئول باشد و امساک میکند از این کار اگر بیمار و پیشخدمت مرض را معرفی کند و مسئول ندارد این مطلب را چون او نمفتن خودی و مطالب است . درست است که این بنگاه تشخيص هم هستند که وجدان خودشان را باین رایگانی از دست بهدهند ولی آن مرد صاحب مهمانخانه یا حمام هم در حال باید مکلف باشد که اطلاع بهدند و این اجازتش کنند تا باینکه يك کارگش میرض است او را معرفی کند و امساک نکند و باید وادار باشد گزارش بکنیم .

یکی هم موضوع تصدیق صحت و تندرستی است که بشکاهان بهداری مکلف باشند بهدند باشخاص یعنی اگر يك کسی برای حاجتی از حاجت مراجعه کرد يك بنگاه بهداری و گفت آقا مرا معاینه کنید و تصدیقی بمن بهدید که من سالم هستم براینکه این تصدیق و کواهی نامه باو داده شود و باین موضوع عنایت شود اما نکته را که آقایان در ذری از آن فرمودند راجع به تبلیغ و انتشار این موضوع شاید در قوانین دیگر مورد عنایت نباشد ولی در این قانون بسیار باید مورد توجه واقع گردد زیرا که هر قدر

این قانون بیشتر تبلیغ شود بهتر است و تبلیغ و انتشار آن از جهات عدیده مورد لزوم است اولاً خود این قانون مردم را تکان میدهد و میفهماند که بیشتر بایستی توجه و صحت و سلامتی خودشان داشته باشند زیرا این چنانی را که مردم دارند مأمولر که برای خودشان مفید است يك قسمت هم مان اجتماع و متعلق بشکود و مین اینها است و باید متفحص باشند که يك کسی دیگر هم از آنها با خواست میکند و می گوید چرا این جانی را که قسمتی از آن متعلق بعموم و اجتماع بود در مرض تلف گذاشتی . دوم این است که بسیاری از مردم هنوز از این مطلب آگاه نیستند حتی آگاه نیستند که چنانا حاضرند آنها را معالجه کنند اینها آگاه از معار این امران بدی بدو بچه که ما و شما آگاه هستیم هستند از اینکه در نه طهران و سایر شهرهای هشتاد هزار نفر بیشتر جمع دارد یکصد و روشن فکر هستند از علس این قانون مطلع هستند این کار اصلاح نمیشود . چرا ؟ چون مردم روشن فکر و مطلع با اندازه این قانون که اطلاع دارند این چیزی بر آنها نه ای از ایدرایی آگاهی باید تبلیغ کرد که از این مسئله بیکه هستند بایستی با زبان آنها و طرز فکر آنها این مسئله را با آنها تبلیغ کرد و این تبلیغ هم بایستی در این قانون يك عنوانی داشته باشد که بنگاه ها مکلف باشند در این باب اقدام کنند و گزارش عموم بکنند البته آن کسی که این قانون را میآورد و آن کسی که موجد اصلی این قانون است و این کار کاسیکه كك میکنند به بخرت این قانون حتماً درود و خدا خلقی ما جورود و حتماً بهر ملازم خودی دارد و مو تقیت اشخاص را که در این باب كك میکنند من از خدا می خواهم .

رئیس - آقای نقابت .

عبدالله نماندند - مذاکرات کافی است .

لیقوانی - جواب ندارد .

محرر کمیسیون قوانین دادگستری (نقابت) - چون بعضی آقایان فرمودند مذاکرات کافی است و نیز گفته شد جواب ندارد ، البته مذاکرات هم تکمیل میشود کتابتیش بخواهی

که از طرف خبر کمیسیون داده میشود (صحیح است)
بیاناتی که آقایان فرمودند مجموعاً مبنی بر موافقت با
لایحه بوده و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
بنا بر این که در این لایحه هیچیک از اینها در نظر گرفته نشده و ...
فرمودند قسمت اگر ما در جرح هم ذکر شود. در ماده ۱۸ که
ملاحظه فرمایید نوشته شده است که هر پزشک معالج مکلف است
در موقع مشاهده یکی از بیماران یا یکی از بیماران در دوزخ
نور یا به عبارتی عمل اطلاع دهد و باید هر کسی در ذیل آن
ذکر نموده ولی مسلم است که این مانع نخواهد بود که اگر
سرنخی دیگری هم بود از قبیل تراکم گرما و جرح و امثال
آن آنها را هم اطلاع بدهند برای این یک بیان تکمیلی است
و محدود و محصور نگردد است.

باز فرمودند مفتنی است که مقداری از اجرت و کلوزد
اشخاص و کارگران بنحوی که در حین معالجه در بنگاه یا قلاب
عمل جراحی آردی شود خوب وقتی ما در این لایحه تکلیف
فرموده ایم که معین کردیم و گفتیم هر کسی چنین و چنان
نکرد مجازات خواهد شد و پس از تبیین مجازات برای هر فرد
و تشخیص متخلفی گمان میکنم این تبیین تکلیف ذکر مجازات
بیشتر تأمین منظور را می کند که آن شخص برای اینکه
مجازات به بیند تا چار دیوالم معالجه می رود و این را هم عرض
کنم که یک عذاتی پیدا شده است در این کشور و همیشه
معمول بوده است که دولت از افراد حمایت کند و آنها و ارباب
دارم سعادتی اجباراً سوق بدهد و الا معالجه کردن تکلیف و
وظیفه هر مرضی است متأسفانه چون نمیرود دولت برای
نظارت عالیه که در حفظ اجتماع دارد در این قبیل امور باید
نظارت داشته باشد بنابراین بطور کلی معارفه و مخالفتی از طرف
آقایان در موضوع نبود و اگر موافقت می فرمایید وارد در
شور مواد بشویم.

رئیس - رای میکنیم برود در شور مواد آقایان موافقت
بر غیبت (اکثر بر خاستند) تصویب شد. ماده اول خوانده
میشود.

رئیس - آقای طباطبائی
مجلس طباطبائی - بنده میخواستم تا حالا بگویم
تیسر را حذف بفرمایید و در شور دوم یک مطلبه درش
بفرمایید امرش و اسرارش را بگوید و در این نامه ممکن است
شرح داد اگر خیلی لازم باشد اما در قانون ذکر کردن بنده
بنده از روی ندانم این است که بنده پیشنهاد حذف را
میکشم.

فرموده - عرض میکنم یادداشت های بنده البته
خیلی بود نسبت بر مایشانی که آقایان نمائندگان فرمودند
ولی یک قسمت از جوابها را آقای غیر فرمودند و گفتند
هم بی جواب ماند بنده عرض میکنم آن مسئله اشعار است
البته بنده هم تصدیق میکنم که این موضوع یک موضوع
مهمی است که بوسیله رادیو و اشعار و دوز نامه ها و هر
وسله که مناسب باشد در بخش ها و فرمانداری ها اقدام
خواهد شد که بهر دین بماند و آنها را آگاه کنند و هدایت
کنند اما آن چیزی که آقای ارجندی فرمودند راجع به
احییت این قانون بنده هم کلاً موافقت می کنم این قانون
یک قانونی است که باین شکل تقدیم شده است و اهمیت
اجرائش هم از نظر شخص بنده و دولت بود نیست با کسی
وسائل که ما داریم از جهت بزرگ شدن دعوه بیمارستانی
که هست و آقایان میدانند و محتاج توضیح و تفصیل نیست
البته این کار در وهله اول خیلی بنظر مشکل می آید ولی
بنظر بنده هر کاری بایستی ابتدا با همان وسائل کمی که
هست شروع شود و بتدریج تکمیل شود ماحالاً در طهران
که بایست است و وسائل بیشتر داریم شروع میکنیم
ببیمارستانها و بیمارگاههای مخصوص برای اینکه خواهد بود
و مردم هم ارشاد خواهند شد که خودشان را در آنجا
معرفی کنند و هر قدر که بایستد در شهرها و ولستها اقدام
بمعمل خواهد آمد حالا اگر آدمی یک بوداری گفت من
معالجه نمیکشم بنده این را تصدیق نمیکشم شاید تمام نتها
پر باشد حالا بوداری را چه باید کرد چوبش باید زد در
هر حال چیزی که هست بنده این اندازه متواضع آقا را

مطمئن کنم که نسبت باین موضوع که قانون خاصی در
مجلس شورای ملی نمیکند ما نهایت سعی و کوشش را
خواهیم کرد که هر اندازه که بتوانیم در اجرای این قانون
اقدام جدی بعمل بیاوریم به اینکه یک قانونی را بیاوریم
و از صورت بگذرانیم بعد بایستی شود و منظور بماند
از این باب خاطر آقا مطمئن باشد اجرای این قانون
متمن است با داشتن وسائل از جهت پول از جهت پزشک
از جهت بیمارستان و غیره و تصدیق بفرمایید که در ابتدای کار
کمیتر میسر میشود که اینها را بیکسر بفرمایم کرد (صحیح است)
رئیس - آقای اشعار

اشعار - بنده عرضی که در دلتهم در همان ماده یک بود
یک قسمش را هم آقای ارجندی فرمودند آقای وزیر کشور
جوابی نفرمودند ماده با اجرائش معلوم نیست در کجاست
اگر متخلفان از اجرائی این ماده پیدا شدند در کجا تکلیفشان
معین شده البته ماده ۹ تا ۱۲ را بنده خواندم لیکن این مواد
مفهوم را تأمین نمیکند اگر کسی تخلف کرد درجه اوار
بایستی او را بگیرد داد بنظر بنده در درجه اول باید یک
مجازات برای متخلف قائل شد زیرا البته هر قانونی که مجازات
نداشته باشد اجرائش مشکل است و نظر بنده این است
که در همان ذیل ماده یک نوشته شود.

هائمی (مخیر کوهیون کوهیون) - آقای ارجندی یک
تیسره بردارد و آقای اشعار هم تذکره دادند اشعار هم
بیشتر بفرمایند در کمیسیون مذاکره میشود.

رئیس - پیشنهاد آقای ارجندی -
پیشنهاد آقای ارجندی.

پیشنهاد میکنم تیسره دوم به ماده اول اضافه شود.
تیسره ۲ - پس از آنکه وزارت کشور که مسئولان
بیمارهای آمیزشی اقدام بفرمان خود کردند از یکصد
الی ۳ ماه بحسب تازیبی حکم خواهند شد.

رئیس - بکمیسیون رجوع میشود. ماده دوم
ماده دوم - درمان و معالجه بیماران آمیزشی در کلیه
بیمارگاههای بوداری در دوره و اگر بیماری برای همه و

انوار - در این ماده در کمیسیون صحبت شد نوشته است در مواردی که حالت بیمار و کیفیت واکگیری بیماری موجب نگرانی باشد بهداری میتواند بیمار را ملزم کند بنده عرض کردم که این تکلیف را عاوی کلند که بهداری ملزم باشد. میتواند یعنی میتواند بکند یا نکند در این قانون برای اطباء و شهر دارها و مردم تکلیف معین شده ولی برای بهداری تکلیف معین شده است در اینجا بنظر بنده خوبست بهداری ملزم باشد در رفع بیمارها این است که پیشنهاد میکنم کلمه میتواند به ملزم است تبدیل شود یا عبارتی نوشته شود که الزام داشته باشد.

مجتبر - اتفاقاً در کمیسیون مذاکرات آقای انوار راجع بکلمه میتواند در این ماده نبود در مواد دیگر بود و ملزم نظر آقای انوار محفوظ است تا شور دوم زیر آنجا هم مذاکره شد که ما اگر تمامه را در این موطن کنیم و الا بقدر کافی نداریم.

۴ - تصویب مرخصی آقایان دکتر ملکزاده و نفع الاسلامی

رئیس - گزارش از کمیسیون عرایض و مرخصی آقای دکتر ملکزاده درخواست بیست روز مرخصی از تاریخ چهاردهم اردیبهشت ۱۳۲۰ بوده و موافقت کمیسیون واقع شده اینک گزارش آن تقدیم میشود.

رئیس - موافقت با مرخصی آقای دکتر ملکزاده برخیزند (اکثر برخاستند) تصویب شد. خبر دیگر:

آقای نفع الاسلامی درخواست هیجده روز مرخصی از تاریخ بیست و سوم دیماه ۱۳۱۹ بوده و موافقت کمیسیون عرایض و مرخصی واقع شده اینک گزارش آن تقدیم میشود.

رئیس - موافقت با مرخصی آقای نفع الاسلامی برخیزند (اغلب برخاستند) تصویب شد.

۵ - موقع و دستور جلسه دوم - ختم جلسه

رئیس - تصویب میفرمائید جلسه را ختم کنیم (صحیح است) جلسه آینده روز یکشنبه ۲۸ اردیبهشت ماه ساعت پش از ظهر دستور لوابح موجوده (مجلسی بکری ساعت بعد از ظهر ختم شد)

رئیس مجلس شورای ملی - حسن اسفندیاری

مطالعه پیشنهاد های متخصصین علمی یکسانه راه علاج را تبلیغ میدانند به تنها باید در توده ها تبلیغ شود بلکه موضوع بقدری مهم است که باید حتی با تخصصی که اطلاع هم دارند و سواد هم دارند در اطراف این انتخابی تبلیغ نمایند مقصود این چیز هایی که فرمودند هر قدر وسائل فراهم شود برای انجام و اجرا آن در نظر گرفته خواهد شد.

رئیس - ماده سوم:

ماده ۳ - درمان نزد هر پزشکی که پروانه پزشکی در ایران دارد آزاد است اما در صورتیکه بیمار در دوره واکگیری بیماری از موعدیکه برای درمان او پزشک معالج معین نموده تا ده روز از حضور نزد پزشک یا بنسنگ دولتی غیبت کرد و پزشک دیگری تحت درمان بودن بیمار را بینگاه یا پزشک اول خبر نداد تخسین پزشک درمان کننده مکلف است مراتب را با قید محرمانه با اطلاع بهداری برساند تا بیمار را ملزم بدرمان نمایند.

رئیس - ماده چهارم:

ماده ۴ - پزشکان با متصدیان سایر فنون پزشکی که بوسیله تبلیغات یا اسباب باعث گمراهی بیمار آمیزی میشوند یا بوعده های دروغ بیمار را از درمان صحیح باز میدارند مانند اینک معین کنند در مدت چند روز بیمار را درمان کرده و یا با بستن بیمار یا انتشار آگاهی هایی که مخالف اصل پزشکی است بیمار را فریب دهند مجس تأدیبی از دو ماه تا یکسال و یا به پرداخت کیفر نقدی از ۲۰۰ تا ۴۰۰ ریال محکوم میشوند.

کسانی که بدون پروانه پزشکی آدماء بدرمان بیمارها نمایند مجس تأدیبی از دو ماه تا شش ماه و یا پرداخت کیفر نقدی از پانصد تا پنجهزار ریال محکوم میشوند.

رئیس - ماده پنجم:

ماده پنجم - در مواردی که حالت بیمار و کیفیت واکگیری بیمار موجب نگرانی باشد بهداری میتواند بیمار را ملزم کند که تا بر طرف شدن خطر واکگیری در یکی از بیمارستانها تحت درمان قرار گیرد.

رئیس - آقای انوار.